

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

V.évf. 4.szám

2000. ÁPRILIS

Nagypénteki gondolatok

*Jézus megy a fájó úton,
leroskad a kereszt alatt,
háromszor esik a földre,
és a szíve majd megszakad.*

*Elsősorban nem magáért:
úgy szánja az embereket!
Vérszomjas vagy szájuk tátó
minden kori bűnösöket.*

*Vonszolja nehéz keresztjét,
mögötte én is ott vagyok.
megyek utána, ahogy a
jeruzsálemi asszonyok.*

*Sírok én is, nehéz, fájó,
nagypénteki sós könnyeket.
megyek a vércseppek után.
Feszítsd meg, zúgta a tömeg.*

*Vérszagot visz a lanyha szél.
Jézus két válla megremeg,
ott van Simon, Veronika...
már megy tovább a gyászmenet.*

*És én vajon milyen vagyok?
Segítő-e vagy áruló?
Tudod, Uram, mily rengeteg
a kő, gödör és buktató.*

*Fogy a Via Dolorosa,
a golgotai hegymenet.
türelmetlen kezek lökik
előre vérző testedet.*

*Már nincs benned semmi szépség,
Rászögeznek a szent fára,
De anyád ott is szépnek lát,
világ egyetlen váltsága.*

*Uram, ugye engem is látsz,
mert én is, én is itt vagyok!
Átölelem keresztedet,
míg szíved utolsó dobog.*

*Az ó szövetség már betelt,
kettéhasadt a kárpit.
Jézus az ó alapra
új szövetséget épít.*

Keglevich Lászlóné

Magunkba nézve

Azon töprengtem a múltkoriban, mit jelent számunkra mindaz, ami Húsvétkor történt. Természetesen a megváltást, de azon túl: esélyegyenlőséget is. Első olvasásra talán észre sem veszed, barátom, milyen nagy horderejű dologról van szó, pedig hát nem csekélység *biztosan tudni*, hogy van lehetőséged jobb és boldogabb életre. Hogy bár csetlesz-botlasz ebben a világban, hibát hibára halmozol vagy tán súlyos bűnöket követsz el, mégsem vagy kilátástalanságra ítélve. Nem kell törtetned, másokon átgázolnod ahhoz, hogy a lehető legjobb helyre kerülj. E-lég egy alaposan megfontolt döntés, elég egy elkötelezett bölintás. Elegendő Krisztus hívására „igen”-nel válaszolni - és a reménytelenséget felváltja a remény.

Bennünket, akik már többször is igent mondtunk, elszomorít a világban tapasztalható sok rossz, az Isten parancsainak semmibe vétele az élet minden területén. Gyakran kesergünk rajta, hogy ezen nem tudunk változtatni, mert kevesen vagyunk. Úgy érezzük, keresztényként az árral szemben kell úsznunk. Ugyan mit tehetnénk az eltévelyedettekért? És konkrétan én, egymagam hogyan tudnék másokat a helyes útra vezetni?

Mert ne feledjük egy percre sem, hogy a keresztségben és a bérmálásban erre kaptunk megbízást. Hirdetnünk kell az örömhírt, apostollá kell válnunk. Hogyan? Kiállhatunk persze egy nyilvános helyre is, és prózában-dalban-zenében is evangelizálhatunk. Van azonban ennél egyszerűbb és megvalósíthatóbb módszer: hiteles keresztény életet kell élnünk.

Kérlek, nézz most magadba, barátom! A te életed vajon vonzó-e másoknak? Ki-egyensúlyozott vagy-e az Istennel való harmonikus állapotodnak megfelelően? Szeretettel és türelemmel fordulsz-e mások felé? Irgalmas és adakozó vagy-e? Engedékenyen és megbocsájtón viselkedsz-e környezetteddel szemben? Vagy ellenkezőleg: a hitéleted nem elmélyült, ritkán és pusztá megszokásból jársz templomba, nem gyónsz őszintén és nem törekszel arra, hogy minél többször egyesülhess Krisztussal az Oltáriszentségben?

Közömbös és türelmetlen vagy másokkal? Nem esik meg szíved a rászorulókon, árad belőled a szemrehányás vagy a fölháborodás? Ugye, ugye. Hogyan lehetne bárki számára vonzó a keresztény élet, ha téged ilyennek lát?

Azt gondolom, *a húsvéti idő a legjobb alkalom az újrakezdésre*, keresztény életünk átgondolására, átforgalmazásunkra. Hiteles keresztény életünk nekünk lelki békét és biztonságot ad, a körülöttünk élőknek pedig új és vonzó lehetőséget,

amelyet érdemes közelebbről megismerniük. Eképp tehetünk eleget kapott hivatásunknak. Ahogyan Albert Schweizer mondotta: „A példaadás nem a legjobb módszer mások befolyásolására, hanem az egyetlen.”

Júlia Erika

Ila Horváth László grafikája

Musica sacra civitatis

Február 25-én került sor a II. kerületi egyházi kórusok hangversenyére a Marczibányi téri művelődési házban. A műsor Bencze B. György II. kerületi polgármester köszöntője után a kórusok közös énekével kezdődött (Kodály: Ének Szent István királyhoz). Utána sorban bemutatkoztak az énekkarok: a Margit körúti, a máriaremetei, a rózsadombi Krisztus király, az újlaki és a pasaréti templom kórusa. A műsorblokkokat Lukin László tanár úr élvezetes konferálása fűzte össze. A polgármester úr az utolsó szám előtt megköszönte a karnagyoknak és énekkaroknak a szereplést, Raduj Klárának pedig az est megszervezését. A záró szám (Bárdos: Régi táncdal) ismét az egyesített kórus előadásában hangzott fel. Az est sikerére jellemző, hogy a művelődési ház székei kevésnek bizonyultak, annyian voltunk kíváncsiak a környékbeli templomok énekkaraira.

A jó hangulat folytatódott a Rákóczi gimnáziumban a hangversenyt követő agapén, ahol finom falatokkal várták a közreműködőket és a meghívottakat. Jó alkalom volt ez a beszélgetésre a jelenlevő sok újlakinak is. Mindenki elismerően szólt a színvonalas műsorról. Nekünk különösen jól esik, hogy egy Máriaremetéről érkezett hívő utóbb így számolt be újlaki barátnőjének a hangversenyéről: mindenki szépen énekelt, de legszebben az újlakiak!

H. Z. E.

Harmat Péter

😊 Újlaki arcok 😊

Fizikus vagyok. Napi munkámban anyagtudományi kutatással, számítógépes mérés technikával foglalkozom, munkahelyem az Akadémia csillebércei telephelye.

Mosonmagyaróváron születtem 1952-ben. Budapesten egyetemi tanulmányaim kezdete óta élek. Feleségemmel, Katalin már végzett fizikusként ismerkedtem meg az ELTE Egyetemi Énekkarában. Mivel ő akkor még bőven egyetemista volt - némettanár lett belőle - és szintén vidéki, házasságunk első időszakában, Eszter lányunk születését követően is kollégiumban laktunk. Eszter ma 19 éves, Újlakon a „Bogyók” közé tartozik.

A kollégiumból vágtunk bele hat kutató fizikus kollégával együtt társasházi építkezésbe Újlakon. Ahogy 1982-ben beköltöztünk, hamarosan megszületett László is, aki ma 16 éves „Hangya”.

Évekig éltük itt a kétgyermekesek szokásos életét. Mindketten katolikus családból származtunk, de ez nem jelentette azt, hogy komolyabban tartoztunk volna Egyházunkhoz. A döntő változás az ikrek, Gergely és Zita (kora)születésével következett be 1990-ben.

Az orvosoktól először azt hallottuk, hogy mind a ketten vakok lesznek. Nehéz volt ezt akkor elfogadni, nem tudva, milyen lesz (lesz-e) fejlődésük. György atya szinte napi lelki vigasztalónk volt. Ezidőtájt került sor kandidátusi disszertációm megvédésére is...

A katolikus karizmatikus lelkiséghez, az Emmausz közösséghez kezdtünk tartozni. Tanítványként, felnőtt fejjel végiggondoltuk, mi végre is vagyunk a földön, mi a betegség és a bűn, és hogy mindettől ki szabadít meg minket. Az első zarándokút, az újlaki „Élet a Lélekben” szeminárium, az imaközösség, a szeretetnek ez az útja kitörölhetetlen lett bennünk.

Ekkor kerültem családostul vendégkutatóként néhány évre Németországba. Az erőgyűjtés időszaka volt ez. Akitől kértük, gondoskodott rólunk: plébániai és imaközösségünk, odaadó önkéntes pót-nagyszülőnk egyaránt lett. Ma második hazánkként gondolunk arra a vidékre.

Azóta már látjuk, a kicsik nem várt mértékben fejlődtek és sok áldást hoztak családunkra. Nagy különbség lett köztük: Gergely valóban vak, Zita látó. Szépen iskolába járnak, nemrég lettek 10 évesek.

Fontosnak tartom, hogy plébániához tartozzunk. A képviselőtestület tagjaként elsősorban a családpsztorációs munkacsoportban dolgozom. Feleségemmel ilyen irányú főegyházmegyei képzésre is jártunk. Azt remélem, másokat is tudunk arra bátorítani, hogy higgyék, Urunkba vetett bizalommal még házasságuk, családjuk válságain is túljuthatnak. Egy havonta összejövő újlaki házaspári csoporthoz tartozunk, amely a Horvay Marika hitoktató nyári gyermek hittanos táborával együtt rendezett szülői lelkigyakorlatból nőtt ki.

Áldoztatónak lennem nagy megtiszteltetés és csodálatos dolog, még ha csak alkalmi kíséretői vagyunk is papjainknak. Ilyenkor tárgyi valóságában magamnál tartom az Urat, hogy másoknak átadhassam; lelki értelemben szeretném ezt örökre így megőrizni.

Április 10-11-12: Rokay Zoltán professzor nagybőjti triduumot tart Újlakon

Húsvéti előkészület

A nagybőjt az előkészület ideje. A keresztelendők számára a keresztségre, sok más fiatal testvérünk számára pedig a soron következő beavatós szentségre való előkészületé. A megkeresztelték ilyenkor a keresztségi ígéret megújítására készülnek. Ez a bűnbánat által történik, hogy húsvét vigíliáján minél tisztább és őszintébb szívvel tudjuk kimondani: „Ellene mondok... Hiszek!” A hitvalláshoz hitünk ismeretére van szükség. Így a háromnapos lelki megújulás célja egyrészt lelkünk megtisztítása, másrészt ismereteink elmélyítése a szentségekről. A szentsége Jézus Krisztus halálából

és feltámadásából nyerik hatékonyságukat. Ez teszi lehetővé, hogy a bűnnek meghalva új életet kezdjünk, amely – hitünk szerint – több és hosszabb, mint földi életünk „hetven, vagy ha egészségesek vagyunk, nyolcvan” esztendeje: ez az örök élet.

A triduum mindenki megújódását szolgálja kívánja, de azokat különösképpen, akik valamely szentség felvételére készülnek, vagy ahhoz közel állnak. Így első nap főleg a keresztelest, elsőáldozásra vagy bérmálkozásra készülőket, valamint szüleiket és a kereszt- illetve bérmászülő-jelölteket várjuk; második nap az elsőgyónókat és

szüleiket, valamint azokat, akik a nagybőjt folyamán a szent kenetben szeretnének részesülni. A harmadik nap fő meghívottai azok a fiatalok, akik bérmálkoztak, akik - hamarosan vagy a távolabbi jövőben - a házasság szentségére készülnek. Ha ilyenekről tudunk családunk és ismerőseink körében, hívjuk fel figyelmüket a beszárdosozatra.

Tavaly az újlaki hívek körében töltött nagybőjti este felejthetetlen marad számomra. Remélem, az idei három estével hozzá tudok járulni a plébánia-közösség lelki előmeneteléhez.

Zoltán atya

Családi események

Március 6-án megszületett Szerecz László és Nyerges Ágnes harmadik gyermeke, Klára; 22-én Bálint Balázs és Morvai Zsuzsanna második fia, Szabolcs, 25-én Aszalós Zoltán és Hermann Katalin második lánya, Blanka.

Március 4-én örök hűséget esküdött egymásnak Kun Szilárd és Tomori Gertrúd.

Halottaink:

Horváth Turai Jánosné (91), Horváth István (54), Nagy Istvánné (74), Mészáros Magdolna (78), id. Kerek Imre (83), Dobó Márton (51), Portik Zoltán atya (86), Homor Antalné (78), Budai Lászlóné (49).

József atya szeretettel köszöni a lelki gyakorlatozóktól kapott sok névnapi jókívánságot, és továbbra is kéri újlaki testvérei imáját betegségére idejére.

Hallgassatok a Szentlélekre

aki erre a lelki adoptálásra indított benneteket, és mindegyiktek védje „saját” gyermekét: óvja a gyilkosok kezeitől; legyenek minden adoptált gyermek felett imáitok, szentáldozásaitok, böjtjeitek és áldozataitok; találjatok mindebben örömet és erőt... - E szavakkal szólított meg március első csütörtök estéjén György atya bennünket, akik csendben a padban ülve vagy nyilvánosan elvállaltuk, hogy egy veszélyeztetett magzatért kilenc hónapon keresztül imádkozunk, örökösödünk élete felett.

A szentmise végén a húsvéti gyertyáról meggyújtott gyertyánk fényénél tettünk ígéretet egy megfogant élet lelki adoptálására, akinek nevét egyedül Isten ismeri, és először imádkoztuk el a napi imát a szép kivitelű emléklapból, amelyet mindannyian megkaptunk. Az imát egyénileg is folytathattuk az ígértételt követő szentségimádás alatt. Bennem ez visszhangzott: Hallgass a Szentlélekre, aki erre a lelki adoptálásra indított. Éreztem, hogy nem egyedül döntöttem az örökbefogadás mellett, és ez megerősített vállalásomban.

Március 2-án összesen ötvenhárman vállaltuk el csendben vagy nyilvánosan a lelki örökbefogadást, fiatalok és idősebbek, nők és férfiak egyaránt. Volt, aki most nem tudta ezt vállalni, de azért eljött és velünk imádkozott a szentmisén és a szentségimádás alatt. Olyan is volt, aki régebben tett ígéretét újította meg, hiszen nem lehet abbahagyni az imát azért, akinek sorsát kilenc hónapon át a szívünkön hordoztuk. *H. B. E.*

Lelkigyakorlat a Miatyánk mintájára

Mi

Az Újlaki plébánia mintegy 50 főnyi lelkes csoportja nevében tollat ragadtam, hogy beszámoljak a Jubileumi lelkigyakorlatról.

Atyánk

„Abba”, „Apukánk”, aki meghívott engem és Újlak aprajánagyját töltekezni, felfrissülni, megújulni. Az aprók csapata (6 gyerek) minden energiájával azon volt, hogy Marika néni éjjelét és nappalát lekösse. Sikerült, de néha a visszájára is fordult a dolog. Ez idő alatt szüleik és a többi résztvevő Szentírással, Hozsannával és Zsolozsmával felvértezve beültek egy talicskába. A Niagara vizesés felett kifeszített drótkötélen az artista lassan elindult és áttolta azt a túlpart-ra. A kapucinus atyától hallott példázat arról szólt, hogy a tömegeből kiválva rá tudom-e bízni magam Jézusra, aki teljes magabiztossággal járka a háborgó mélység fölött.

Aki a mennyekben vagy

Mi pedig a máriabesnyői kapucinus kegytemplom melletti lelkigyakorlatos házban. A búcsújárárhely légköre megérintett. A tabernákulumban jelenlévő Jézus és édesanyja vonzotta ide az autóval, busszal érkező korábban és később születettek seregét.

Szenteltessék meg a Te neved

A közös zsolozsma egyre összecsengőbben szól. Asztal-szomszédomban már nemcsak a templomban keresztve-tőt látom, hanem az unokáira büszke nagymamát; a madarakkal beszélgető asszonyt; a gyógypedagógust; a vizsgá-jára készülő egyetemistát; a főzni tudó ministránst is.

Jöjjön el a Te országod

... és Molnár Gábor is jöjjön már. Biztosan megint szer-vez valamit. A lelkigyakorlat mozgatórugója némelykor ki-lép háttérszerepéből és hol a zsolozsmát éneklő elő, hol pe-dig a kántort helyettesíti a harmóniumnál. Köszönjük szol-gálatodat!

Legyen meg a Te akaratod

Mi a Te akaratod, Istenünk, az újlaki egyházközséggel? Hol van ebben az én szerepem? Ezek a kérdések Az Egy-ház a megváltás művének folytatója c. téma kapcsán

merültek fel. A Szociális Testvérek Társaságából Judit és Irén testvér tartotta az előadásokat.

Miként a mennyben, úgy a földön is

A megváltott nép a világban c. témában azt hallottuk: le-velek vagyunk, de nem önmagunknak, hanem másoknak címezve.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma

Megadta. Mindhárom nap volt lehetőségünk szentmisén résztvenni. Az egyik különösen megérintett. A jubileumi li-turgia keretébe illeszkedett, ami a nagyszombati liturgia mintájára épült fel. A kereszténység kiemelkedő nagyjairól szóló olvasmányok és a zsoltárok éneklése jelentette a kezdetet. Ezt követte a résztvevők védő- és bérmaszent-jével gazdagított Mindenszentek litániája. A keresztségi fo-gadalom megújítása alatt meggyújtott fehér gyertya elkísért minket a szentmise záróáldásáig. Az ünnepélyes est aga-péba torkollott, ahol a finom falatok mellett lehetőségünk nyílt újabb barátságok szövögetésére.

Bocsásd meg a mi vétkeinket

Minél közelebb mész a fényforráshoz, annál nagyobb az árnyékod. A csöndben és a csoportbeszélgetésekben fe-deztem fel életem olyan pontjait, amiket még nem adtam át az Úrnak.

Amint mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek

Irén testvér kérdéseire már nem jutott időm. Milyen em-berkép él bennem? Mitől értékes számomra egy ember? Van-e életemben olyan személy, helyzet, terület, amelyről már reménytelenül lemondtam? Kivel kell kiengesztelőd-nöm és hogyan?

És ne vigy minket kísértésbe, hanem szabadíts meg a gonosztól

Az utolsó közös megbeszélésen megosztottuk egymás-sal, hogy ki miben gazdagodott a lelkigyakorlaton. Ezekre a kapott buzdításokra, ígéretekre, megtett elhatározásokra szükségünk lesz a megvalósítás nehézségei közt.

Amen

2000, az Úr kedves esztendeje hozza el az újlakiaknak a megújulást. Úgy legyen.

Kaszab Ágnes

Keresztút

A Szentév valóban a kegyelem bőséges áradásának éve. Egymást érik a lelkigyakorlatok, imaestek, szentórák, melyek váltakozva kínálnak lehetőséget arra, hogy sokat és sokszor figyeljünk az Úrra. Ehhez a Jézusra figyeléshez, a lelki készülethez nyújtanak segítséget a nagybőjti időszakban a keresztúti ájtatosságok.

Pénteken esténként egyre többen jövünk össze a templomban, hogy az Úr Krisztust végigkísérjük szenvedése állomásain. Egy kicsit élethűbb a keresztút, amikor igazi hegyre, szélben, esőben, igazi göröngyökkel megküzdve kell feljutnunk a csúcsra, a Kálvária hegyére.

Erre most két, egymást követő napon is lesz lehetőségünk. Aki volt Medjugorjában, az tudja: a Jelenések hegyén minden nap 3 órakor indul a keresztúti menet. bárki csatlakozhat hozzá. Van, aki nap nap után mezít-láb teszi meg a nehéz utat.

Nekünk a pénteki templomi keresztutat követően két napon is lesz alkalmunk, hogy hegyre vezető keresztutat járjunk közösen. Április 8-án, szombaton délután 3 órakor a Kiscelli domboldalon a szépen felújított stációknál emlékezhetünk Jézus keresztútjára, találkozás a Kiscelli és a Bécsi út sarkán a Margit kórháznál. Kilencedikén, vasárnap 4 órakor a Kecse-hegyen a gyermekeinkért felállított kereszt lesz uticélunk, Kemenes Gábor atya vezetésével keskeny erdei úton jutunk fel a csúcsra. A stációkat idén is a gyerekek készítették. Találkozás a szokott helyen: a 65-ös busz végállomásától a Szépvölgyi úton továbbhaladva (kb. 1200 m) a II. parkolóban.

Minden keresztúti ájtatosság jó alkalom arra, hogy az Úr Jézus szenvedését, kereszt-hordozását követve elfogadjuk saját keresztünket, és megtaláljuk azt a hegyet, amelyre nekünk kell felcipelnünk azt.

Pusztá Sándor gyönyörű versével hívunk minden testvért mindkét keresztút kegyelmi ajándékainak befogadására.

*Ki hegyre megy, annak Kardok közt kell járni,
S odafönt a csúcson Keresztnek kell állni.
Az jut csak oda fel, Kit Isten keresztel,
De nem babér által, Tövissel, keresztel.
Száz ezer kard éle Fog szívébe vágni,
Mégse engedj Uram, Félúton megállni.*

László Krisztina

ÚJLAKI HANGOK

Megjelenik havonta.

Szerkesztik: Bóné Gergely, Havasiné Zentai Edit, Dr. Keglevich Lászlóné, Máriaaligeti Krisztina, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János plébános

Áprilisi naptár

Nagybőjtben minden pénteken délután 5²⁵-től keresztút a templomban. Nagybőjt keddi és pénteki napjain reggel 7 órakor együtt imádkozzuk a reggeli dicséretet.

- 8. Sz. Kiscelli keresztút (lásd külön cikkünket)
- 9. V. Kecse-hegyi keresztút (lásd külön cikkünket)
- 10-11-12. Nagybőjti triduum az esti szentmise keretében
- 16. V. Virágvasárnap
- 18. K. Zenés elmélkedés (lásd a hirdetéseknel)
- 20. Cs. Nagycsütörtök - a szentmise 6 órakor kezdődik
- 21. P. Nagypéntek - szigorú böjt, szentmise nincs, a keresztút után a szertartás 6 órakor kezdődik
- 22. Sz. Nagyszombat - a húsvéti vigíliát ünneplő szentmise este 8 órakor kezdődik
- 23. V. Húsvétvasárnap - feltámadási körmenet a 9 órás szentmisehez kapcsolódóan
- 24. H. Húsvéthétfő - vasárnapi miserend
- 27. Cs. Képviselőtestületi gyűlés az esti szentmise és szentségimádás után

Gitáros misék a hónapban: 2-án 19⁰⁰, 16-án 19⁰⁰, 30-án 19⁰⁰.

Hírek, hirdetések

- * Az Egyház imájának átadása, latin nevén *Tradíció* lesz április 9-én, az esti 6 órás szentmisén a január 16-án befogadott fiatalok számára.
- * Az elmúlt évekhez hasonlóan idén is szeretnénk virágvasárnap a 9 órai diákmisén a kisgyermekesekkel, családokkal együtt énekelni a passiót. Próbák 7-én és 14-én pénteken 1/5 és 1/6 között lesznek a Szent István teremben. Mindenkit szeretettel várunk! *Tóth Miklós Zsolt*
- * Április 18-án, nagykedden az esti mise után a gitárosok nagybőjti zenés elmélkedésre hívnak mindenkit a templomba.
- * Május 13-án egynapos egyházközségi buszos zarándoklat indul Veszprémbe és Székesfehérvárra. Részvételi díj 2000 Ft. Jelentkezni a sekrestyében és az irodában lehet a részvételi díj befizetésével.
- * Március 5-én, nagybőjt első vasárnapján volt az elsőáldozásra készülők befogadása az egyházba. Ez jó alkalmul szolgált, hogy szülők és keresztszülők megújítsák korábbi ígéretüket a gyermekek vallásos nevelésére. Reméljük, hogy ez a szertartás is erősíti bennünk az egymásért érzett felelősséget, és hogy az új elsőáldozók a korábbiaknál kitartóbbak lesznek hitük gyakorlásában.
- * Templomunk kapujára stílusos hirdetőtábla került, hogy a hirdetések rögzítése ne tegyen kárt a szépen felújított templomkapuban. A táblát Kollár Mihály készítette, köszönjük szépen!
- * A Jubileumi Év sok lelki megújulási lehetőséget kínál. Gyümölcsozott Boldogasszony ünnepéhez kapcsolódva a Szentföldre és Medjugorjába indultak zarándokcsoportok, újlaki hívekkel soraikban. A szentföldi zarándoklaton György atya is részt vett.

Erőszak - Az egyik vasárnap esti zsolozsmát hangoskodás zavarta meg a templomkapu felől. Bár az illetőt sikerült rövid úton odébbtessékelni, arra már nem gondoltunk, hogy okvetetlenkedését a sekrestyében fogja folytatni... Más alkalommal az egyik oltárdíszítő asszonyt zsarolta meg egy csavargó, hogy amennyiben nem kap ezt meg azt, ott azonnyomban elvégzi testi szükségleteit. Így is lön... Március 20-án este a karitászbán randalírozott valaki, amikor nem teljesített minden kívánságát: ablakot zúzott, embert ütött. Azt, aki kitartó alázattal szolgálja a szegényeket... És a sor még folytatható lenne. Bár reméljük, hogy az általánosan fokozódó durvaság, agresszivitás nem célzottan egyházunk ellen irányul, tudjuk, hogy az erő a kisebb ellenállás irányába hat, és mi gyengék vagyunk. Gyengék, krisztusi alapon: mi nem legyőzni, netán megsemmisíteni akarjuk ellenségeinket, hanem megtéríteni. Emberi erővel megoldhatatlan feladat, imádkozni kell érte. Egymást pedig próbáljuk meg védeni, hiszen sokszor már jelenlétünk, létszámunk elriasztólag hat szerencsétlen sorsú támadóinkra. *Sz. J.*